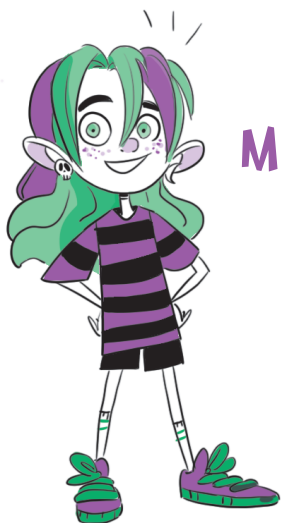

**МИНА НАМЋОРИЋ
ШКОЛА ЗА ВИЛЕ**

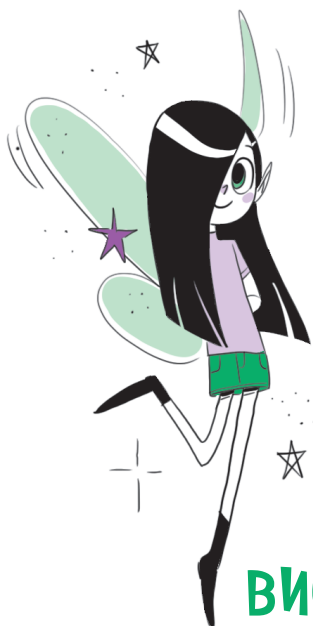
ФАНТАСТИЧНИ СВЕТ

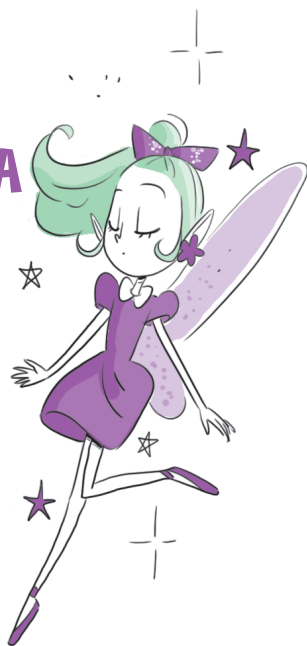
МИНА

ЗБУН

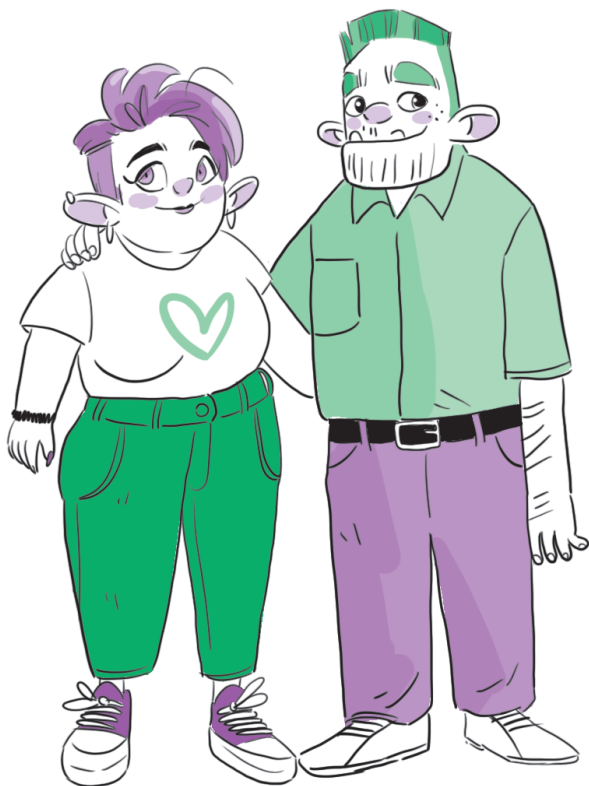

СЕРАФИНА

ВИОЛЕТА

МИНЕ НАМЋОРИЋ

МАМА И ТАТА

АМЕЛИЈА ВИЛЕТА

МИНА НАМЋОЧИЋ

Несташна као ТРОЛ, љупка попут ВИЛЕ

ШКОЛА ЗА ВИЛЕ

Илустровала Елена Триоло

Превела Весна Мостарица

мала лагуна

ЗДРАВО И ДОБРО ДОШЛИ У МОЈУ ПРИЧУ!

Не брините ако на ове странице кинете, направите им уши или их при дну уму-савите чоколадом.

Како сам само расејана, нисам се ни представила!

ЗОВЕМ СЕ МИНА НАМЋОРИЋ. ЈА САМ ТРОЛКИЦА.

Јесте ли кад упознали трола?

Ми тролови смо радосна, живахна бића, увек спремна на игру и шалу.

Понекад изводимо ситне чаробне смицалице, али само за оне који су то

заслужили... Ето, на пример, десило ми се да сам носић једне виле претворила у лепу прасећу њушку!

ШТА КАЖЕТЕ ДА ВАМ ИСПРИЧАМ КАКО СЕ ТО ДЕСИЛО?

Дуга је то прича, али ако баш хоћете, испричаћу вам.

Удобно се завалите, узмите неке гриц-калице... и молићу лепо, не чачкајте нос (да не згрозите неку отмену вилу ако се задеси у близини!).

Дакле, све је почело последњег дана лета...

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

„Зееев!“, добро сам се протегла и гласно зевнула.

Обично ни грмљавина топова с гусарског брода није довољна да ме пробуди, али тог јутра сам из кревета искочила орна као зрикавац. Био је то посебан дан, дан који сам чекала цело лето!

Обукла сам хаљину коју ми је мама претходне вечери спремила и неопраних зуба (тек су три дана прошла откако сам их опрала последњи пут!) јурнула низ степенице. Уместо да сиђем, спустила сам се низ ограду и склизнула као мокар сапун.

„Јухууу!“, узвикнула сам, пре него што сам извела дупли салто мортале

и нашла се на туру. Изгледа да би требало још да усавршим слетање.

Кад сам ушетала у кухињу, нешто длакаво и мокро је

скочило на мене и избалавило ме по лицу. Био је то наш пас, Збун, који ми је као и свако јутро на свој начин пожелео добро јутро.

Рукавом сам обрисала бале и села за сто за којим су мама и тата већ доручковали.

„Зар си већ будна, Мина?“, упитао је тата одлажући новине.

„Морам обично десет пута да те зовем пре него што решиш да устанеш“, додала је зачуђено мама сипајући ми у шољу топлу чоколаду.

Смазала сам шаку зуболомки, бакиног кекса (мог омиљеног!), тврдог као камен.

Док сам говорила пуних уста, све сам испљуцкала мрвицама.

„Али данас није јутро као свако друго, данас је мој **ВЕЛИКИ** дан!“

Тог јутра сам први пут кренула у школу.

Међутим, та школа није била тек нека обична школа, никако! Била је то чаробна стара страћара пуна шумова – Школа за тролове, најнеобичније место на свету!

У Школи за мале тролове учи се штошта:

- кијање разнобојних шара
- причање вицева који никоме нису смешни
- прављење зврчки и смицалица, највећих на свету
- прављење колача од блата са леблебијама

Све то сам сазнала од Убалда, мог несимпатичног комшије.

Убалдо је годину дана старији од мене и овог лета сам му била заморче. Испробавао је на мени школске чаролије. На крају сам читав месец носила прасећи репић, који ми је вирио из задњице!

Ето, коначно је дошло време за освету. Грудва од блата за грудву од блата! Тако ја то кажем. Научићу ситне трикове и магију! Могла бих да удесим да му на тој празној тинтари, на пример, израсте пар магарећих ушију!

„Биће незаборавно и забавно, нарочито на часу троловских подвала“, рекао ми је тата. „Био ми је то омиљени предмет“, додао је с уздахом.

1. ЧИНИЈА ПУДИНГАСТОГ ПУДИНГА:
КОРИСТИТИ ЗА ТВРДОГЛАВЕ

2. ЗАРАЗНА БРАДАВИЦА:
ПРОТИВ ДАВЕЖА КОЈИ ТЕ
НЕ ОСТАВЉАЈУ НА МИРУ

3. ОБАРАЊЕ КАПАКА:
ПРОТИВ ДОСАДЊАКОВИЋА КОЈИ ТЕ
ТЕРАЈУ ДА ОД ДОСАДЕ ЗЕВАШ

4. ПОКВАРЕНА КАЈГАНА:
ПРОТИВ ОДБОЈНИХ КОМШИЈА,
КАО ШТО ЈЕ УБАЛДО

